

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. София, 22.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав**, в публично заседание на 27.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **8363** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба, подадена от Ш. Б. АД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], район К., кв. Б., Индустриална зона К., Административна сграда [фирма], чрез Ю. Н. А., в качеството на изпълнителен директор, чрез упълномощения процесуален представител адвокат С. А., срещу решение № 9600-0212/05.07.2013г. на началника на митница Столична, потвърдено с решение № 428/14.08.2013г. на директора на Агенция Митници, в частта, с която е оставено без уважение искането на Ш. Б. АД за заплащане на законна лихва върху подлежащите на възстановяване суми в изпълнение на влязло в сила съдебно решение. По конкретно се претендира: законна лихва в размер на 36 191.55лв. за периода 13.04.2009г. -16.05.2013г. върху сумата от 83 454.99лв., представляваща допълнително начислено антидъмпингово мито по ЕАД № 08BG005000H0173290/20080929; законна лихва в размер на 41 794.31лв. за периода 24.10.2008г.-16.05.2013г. върху сумата от 82 961.19лв., представляваща допълнително начислено антидъмпингово мито по ЕАД № 08BG005000H0189433/20081023; законна лихва в размер на 2 897.13 лв. за периода 13.04.2009г. - 16.05.2013г. върху сумата от 6 680.56лв., представляваща лихва върху допълнително начислените суми по ЕАД № 08BG005000H0173290/20080929; законна лихва в размер на 3 605.12 лв. за периода 14.04.2009г. - 16.05.2013г. върху сумата от 8 320.35лв., представляваща лихва върху допълнително начислените суми по ЕАД № 08BG005000H018943 3/20081023 и ЕАД

№ 08BG005000H0173290/20080929.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Постановените за възстановяване суми по решението на началника на митница Столична, представляващи внесени от дружеството митни сборове и лихви по тях са определени с незаконосъобразен акт – Решение № 9600-0045/06.04.2009г. на началника на митница С., потвърдено с решение № РМ 4417-040/15.05.2009г. на директора на Р. - С., които са отменени с влязло в сила решение № 473/02.02.2012г. на Административен съд – София град, по адм. д. № 1173/2011г., по описа на съда. Твърди, че е налице хипотезата на чл. 219а от ЗМ, съгласно която недължимо заплатените суми се възстановяват със законната лихва. С обжалваното решение началникът на митница Столична е постановил възстановяването на сумите със законна лихва, но изчислена от датата на подаване на искането за възстановяване – 16.05.2013г., а не от датата на ефективното им внасяне, до тази на тяхното възстановяване. Изразено е искане от съда да бъде постановено решение, с което да се отмени решението в обжалваната част и да се признае правото на възстановяване на лихвите за забава върху постановените за възстановяване суми, от датата на ефективното им внасяне, до тази на възстановяването им. Претендира присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя, на изложените в нея основания.

Процесуалният представител на митница Столична изразява искане съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд – София град, след преценка на становищата на страните в производството и на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решение № 9600-0212/05.07.2013г. на началника на митница Столична е връчено на жалбоподателя на 05.07.2013г. и оспорено по административен ред пред директора на Агенция Митници с жалба, подадена на 16.07.2013г. в деловодството на митница Столична и препратена до директора на Агенция Митници с писмо рег. № 9600-0212 от 30.07.2013г. на митница Столична. Решаващият административен орган се произнесъл по жалбата с решение от 14.08.2013г., на която дата е подадена и жалба срещу решение № 9600-0212/05.07.2013г. на началника на митница Столична до съда. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.3, вр. ал. 1 от АПК и от надлежно легитимирана страна, поради което е допустима.

От представените с преписката доказателства се установява, че на 16.05.2013г. в митница Столична е подадена молба вх. № 9600-0045/16.05.2013/09г. от Ш. Б. АД за възстановяване на заплатени от дружеството суми, за които е установено с влязло в сила съдебно решение, че са недължимо заплатени.

С Решение № 9600-0212/05.07.2013 г. на началника на митница Столична е уважено искането за възстановяване на сумите, както следва:

По ЕАД 08BG005000H0173290/20080929: заплатено на 13.04.2009г. в размер на: 83 454.99 лв. допълнително антидъмпингово мито; 16 691 лв. - допълнително начислен ДДС; 6 680.56 лв. - лихви.

По ЕАД 08BG005000H0189433/20081023: заплатено на 24.10.2008г. в размер на 82 961.19 лв. - допълнително антидъмпингово мито; 16 592.23 лв. -допълнително начислен ДДС; 8 320.35лв. - лихви

Сумите за мито са възстановени от митница Столична с платежни нареждания от

10.07.2013г., а за сумите за ДДС е уведомено съответното структурно звено на НАП. Административният орган е разпоредил начисляването на законна лихва в съответствие на чл. 219а от Закона за митниците от датата на подаване на искането за възстановяване - 16.05.2013г. до датата на окончателното възстановяване на сумите, като се е позовал на решение на С. от 31 март 2011г. по дело С-546/09 г. на Пети състав. Изложени са мотиви, че в съответствие с това решение законна лихва следва да се начисли само за периода след изтичането на срока за плащане на тази сума. Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата за основателна по следните съображения: Между страните е безспорно, че с Решение № 9600-0045/06.04.2009г. на началника на митница С. (понастоящем началник митница Столична), на основание чл.199, ал.1, т.1 и ал.3 от Закона за митниците и чл.56 от Закона за данък върху добавената стойност в тежест на Ш. Б. АД са определени допълнителни митнически задължения общо в размер на сумата 100 145.99 лв., по ЕАД №08BG005000H0173290/20080929, която представлява разликата между дължимото и платено мито и между дължимия и платен ДДС, ведно със законната лихва върху сумата от момента на възникване на задължението до датата на погасяването му и е събран депозит по ЕАД № 08BG005000H0189433/4-51057/20081023 в размер на 99 553.42 лв., усвоен и разпределен за заплащане на антидъмпингово мито и ДДС. Решението е отменено с влязло в сила на 30.04.2013г. решение № 473/02.02.2012г. на Административен съд – София град, по адм. д. № 1173/2011г., по описа на съда. Няма спор и по отношение на размера на извършените плащания. Съгласно разпоредбата на чл. 219а, изр. второ от ЗМ, в случаите, когато митните сборове са определени с незаконосъобразен акт на митническите органи, недължимо платените суми се връщат със законна лихва. Решение № 9600- 0045/06.04.2009г., с която са определени допълнителни митнически задължения е отменено като незаконосъобразно от съда, поради издаването му в противоречие с нормите на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. В случая се касае за плащане от страна на жалбоподателя на суми, които са недължими към момента на плащането, тъй като не е бил налице фактическият състав по ЗМ за възникване на задължението за плащане. Неправилно митническият орган е приел, че случаят представлява връщане на платени суми поради отпаднало основание. И в двата случая, обаче, става въпрос за суми, определени с незаконосъобразни актове на митническата администрация и следва да се прилага редът по чл. 219а, изречение второ от ЗМ, съгласно който сумите следва да се възстановят с лихва.

Началният момент, от който се следва законната лихва при възстановяване на сумите е датата, на която е извършено тяхното плащане от задълженото дружество. Този извод се налага поради това, че с влязлото в сила съдебно решение е установено незаконосъобразно определяне на допълнителни мита и ДДС. Сумите поначало не са били дължими от дружеството, поради което следва да бъдат върнати, а не като платени на отпаднало основание. Съдът намира, че законната лихва следва да бъде изчислена за цялата недължимо платена сума, която включва лихвите върху незаконосъобразно определените с отмененото решение митни сборове. В разпоредбата на чл. 219а ЗМ като база за начисляване на законната лихва са посочени „недължимо заплатени суми”. Лихвата по митните сборове е акцесорно задължение за забава по главницата, представляваща размера на митото и ДДС и когато такава лихва е платена, при установена недължимост на главницата, то и лихвата е недължима. Още повече, че в случая в посочената разпоредба изрично се говори за „недължимо

платени”, а не за „неправилно определени”, поради което следва да се направи извода, че законната лихва следва да се изчисли върху всички извършени плащания - митни сборове и лихви върху същите. Правната уредба досежно изпълнението на публични държавни вземания се съдържа в ДОПК. М. сборове са публични държавни вземания в обхвата на чл. 162, ал. 2 ДОПК и като такива се събират по реда на ДОПК при приложение на разпоредбите на кодекса. В разпоредбата на чл. 175, ал. 3 ДОПК е посочено, че лихви върху лихви и лихви върху глоби не се дължат. Тази разпоредба, обаче, е неприложима в процесния случай за възстановяване на суми незаконосъобразно събрани от държавата. Тази разпоредба се отнася за дължимостта на лихвите върху главницата при забавено плащане, но дължимо плащане от данъчния субект, т.е. при платена главница не следва да се начислява лихва за забава, върху останалите за плащане лихви.

Неотносимо е позоваването от страна на митническия орган на решение на С. от 31 март 2011г. по дело С-546/09 г. на Пети състав. Съдът на Европейския съюз с Решение от 31.03.2011г. по дело С-546/2009г., образувано по преюдициално запитване на тричленен състав на Върховния административен съд на Република Б. по адм. д. № 6077/2009г. на ВАС е дал задължително тълкуване на разпоредбите на член 201, параграф 1, буква а) и параграф 2 във връзка с член 214, член 222, параграф 1, буква а) и член 232, параграф 1, буква б) от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността. Посочените разпоредби се отнасят до случаите на възникване на митническо задължение при пускане в свободно обращение на стока, подлежаща на облагане при износ и поставяне под режим временен внос, определяне датата на възникване на митническото задължение, размерът и сроковете за заплащане на митата, както и определянето на лихви когато размерът на митата не е заплатен в определения срок. В решението на С. е прието, че самият текст на разпоредбата на чл.232, §1 „б” МКО предвижда начисляване на лихви след изтичане на срока за плащане, който видно от систематичното място на разпоредбата е този, даден с поканата за плащане по чл. 221, §1 от МКО. Прието е, че съгласно член 232, параграф 1, буква б) от Митническия кодекс лихвата за забава може да се начислява само за периода след изтичането на срока за плащане на митническото задължение, тъй като с посочената разпоредба не се цели нито да се предотвратят претърпените от митническите органи финансови загуби, нито да се компенсират ползите за стопанските субекти от дължащите се на техни действия закъснения при вземането под отчет на митническото задължение по смисъла на посочения кодекс, както и при определянето на неговия размер или на задълженото лице.

Когато митническото задължение възниква на основание членове 202-205, 210, 211 и 220 от Митническия кодекс, всички случаи, характеризиращи се с извършването на определено нарушение на митническата уредба на Съюза от страна на съответния стопански субект, както Митническият кодекс, така и Регламентът за прилагане предвиждат специални мерки, като например увеличение на митото със сума, съответстваща на размера на лихвата за забава, която би била дължима за периода от датата на възникването на митническото задължение до датата на вземането му под отчет или за периода от датата, на която е станало изискуемо първоначално взетото под отчет задължение, до датата на последващото вземане под отчет на това задължение. В цитираното решение не се третира въпроса за началния момент, от който се дължи лихва в случаите когато митото е недължимо събрано от

митническите органи, както и такъв въпрос не е поставян. Не може да се приеме възприетото от митническия орган тълкуване, че в разглеждания случай законната лихва се дължи от момента на уведомяване на длъжника за задължението. М. сборове са недължимо платени от страна на лицето от което събрани. т.е. сумата на същите изобщо не е трябвало да бъде събирана от митническите органи, а е следвало да остане на разположение в патримониума на лицето. След като е било лишено от тази сума за определен период от време, поради действията на митническите органи и недължимото събиране на сумата, то лицето следва да получи лихва върху размера на неизползваната сума, за цялото време, през което не е могло да я ползва, в резултат от незаконосъобразното и събиране. Както бе посочено, решението на С. се отнася до случаи, в които митническо задължение е възникнало и подлежи на плащане.

По така изложените съображения решение № 9600-0212/05.07.2013г. на началника на митница Столична, потвърдено с решение № 428/14.08.2013г. на директора на Агенция Митници следва да се отмени. Предвид естеството на акта, с чиито диспозитив следва да се постанови възстановяване на определена сума, съдът намира, че в конкретния случай преписката следва да се върне на административния орган за решаване на въпроса по същество, при съобразяване с мотивите на настоящото решение относно тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода от спора, направеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. От представените по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е направил разноски общо в размер на 50,00 лв., предствляващи заплатена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Ш. Б. АД решение № 9600-0212/05.07.2013г. на началника на митница Столична, потвърдено с решение № 428/14.08.2013г. на директора на Агенция Митници, в частта, с която е оставено без уважение искането на Ш. Б. АД за заплащане на законна лихва върху подлежащите на възстановяване суми в изпълнение на влязло в сила съдебно решение.

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на митница Столична за ново произнасяне по молба вх. № 9600-0045/16.05.2013/09г., подадена от Ш. Б. АД, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Ш. Б. АД, ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], район К., кв. Б., Индустриална зона К., Административна сграда [фирма], представлявано от Ю. Н. А., в качеството на изпълнителен директор, сума в размер на 50(петдесет)лева, представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните и връчване на преписи от съдебния акт.

Административен съдия:

